

اشتراکات من

۹

یک سوستا

عاصی کرفتار

پرده اول: کثیف‌ترین حشره عالم

سوسک از کثیف‌ترین حشرات عالم است. از دیرباز انسان‌ها از سوسک به‌دلیل ظاهر مشمئز کننده آن متنفر بوده‌اند و به جهت کثیفی و همین ظاهر وحشتناک!! از آن می‌ترسیده‌اند.

سوسک حشره‌ای است کثیف با عادات نامطلوب و همه‌چیزخوار. این حشره حتی گاهی اوقات (با عرض معدرت) از مدفوع، خلط سینه، و هر چیز کثیف دیگری تغذیه می‌کند و این چیز هرچه کثیف‌تر باشد! از نظر سوسک لذیذتر است!!! (باز هم با عرض معدرت) محل زندگی سوسک نیز کثیف‌ترین جاهاست. سوسک در مکان‌های تمیز و پاکیزه نمی‌تواند زندگی کند. حتی بعضی از انواع سوسک لانه خود و محل زندگی خود را از مدفوع حیوانات می‌سازند. سوسک ناقل بسیاری از بیماری‌های طبق بررسی‌های انجام شده تعداد زیادی از باکتری‌ها، ویروس‌ها و انگل‌های تک یاخته را با پاها و قطعات دهانی و فضولات خود منتقل می‌کند.

از سوسک بوی نامطبوع و تهوع‌آوری خارج می‌شود که مربوط به مایع روغنی شکلی است که از خود خارج می‌نماید و ظروف و مواد غذایی را آلوده می‌کند. این‌ها بخش کوچکی از آلودگی و کثیفی سوسک بود.

پرده دوم: سرگین شفا بخش سگ!!

مولوی در مثنوی داستان دباغی^۱ را نقل کرده است که وقتی به بازار عطاران رسید تحمل بوی خوش را نداشت و بی‌هوش روی زمین افتاد.

چون که بر بازار عطاران رسید
تا بگردیدش سر و بر جا فتاد
نیم‌روز اندر میان ره‌گذر
جملگان لاحول گو درمان کنان
وز گلاب آن دیگری بر وی فشاند
از گلاب آمد ورا آن واقعه

آن یکی افتاد بی‌هوش و خمید
بوی عطرش زد ز عطاران راد
هم چو مردار او فتاد آن بی‌خبر
جمع آمد خلق بر وی آن زمان
آن یکی کف بر دل او می‌براند
او نمی‌دانست کاندر مرتعه

مردم هرچه کردند و هر دارویی به کار بردن نتوانستند مرد دباغ را به هوش بیاورند تا این‌که خبر به برادرش رسید.

که فلاں افتاده است آن جا خراب
یا چه شد کور افتاد از بام طشت
گربز و دانا بیامد زود تفت

پس خبر بردن خویشان را شتاب
کس نمی‌داند که چون مصروف گشت
یک برادر داشت آن دباغ زفت

برادر بالای سر دباغ آمد و به‌طوری که مردم متوجه نشوند چیزی را زیر بینی او گرفت
که بر اثر آن دباغ به هوش آمد.

تا علاجش را نبینند آن کسان
پس نهاد آن چیز بر بینی او
داروی مغز پلید آن دیده بود
 ساعتی شد مرد جنبیدن گرفت

خلق را می‌راند از وی آن جوان
سر به گوشش برد همچون رازگو
کو به کف سرگین سگ ساییده بود
خلق گفتند این فسونی بُد شگفت^۲

۱. دباغ، کسی است که پوست گاو و گوسفند و... را با مواد شیمیایی مخصوص و وسایلی خاص و با مهارت و مراحت بسیار در مراحلی دشوار آماده و برای تهیه کیف و کنش و لباس مهیا کند. دباغ خانه هم جایی است که دباغ تمام مراحل فرآوری پوست را در آنجا انجام می‌دهد. حال اگر امکانات کم و صنعت ساده و دستی روزگار گذشته را نزد خود مجسم سازید و از میزان آلدگی پس مانده... این حرفة باخبر باشید، می‌توانید مقدار آلدگی دباغ‌خانه‌های آن روزگار را همراه با بوی بد و زننده‌اش تصور کنید. از این جهت از گذشته‌های دور دباغی جزو معدود مشاغلی بود که دور از محل سکونت انجام می‌پذیرفت.

۲. مثنوی معنوی، دفتر چهارم، بخش یازدهم (قصه‌ی آن دباغ کی در بازار عطاران از بوی عطر و مشک بیهوش و رنجور شد)

پرده سوم: وقتی لوامه را رها کردم

از وقتی بد و خوب را از هم تشخیص دادم با «لوامه»^۱ آشنا شدم و همیشه همراهم بود و چه قدر همراه خوبی بود. هر وقت که می خواستم خودم را آلوده کنم یا به محض این که آلوده می شدم، به من نهیب می زد که مراقب باش و خودت را پاک کن. اما من به حرفهایش گوش نمی دادم و کم کم فاصله من و لوامه زیاد شد و با این که همیشه همراهم بود به اندازه چند سال نوری از هم فاصله داشتیم.

طبعum عوض شد و نه تنها از آلودگی و کثافات ناراحت نمی شدم بلکه احساس می کردم که بدون آن ها زندگی بی معناست. اصلاً آن ها را کشیف نمی دیدم. تا این که یک شب از جایی خیلی پاک رد می شدم که صدای مناجات از آن به گوش می رسید، ولی برای من هیچ زیبایی نداشت و با این که آن جا واقعاً بوی بهشت می داد، من تحمل آن را نداشتیم و می خواستم هر چه سریع تر از آن جا بیرون بروم.

لوامه دوباره به سراغم آمد و آن جا بود که فهمیدم:

من از بوی گندی که ملائکه را در عرش آزار می دهد، لذت می برم.^۲

من چرك و خون و کثافات را به راحتی مصرف می کنم.^۳

من به راحتی گوشت گندیده مردار و برادران خودم را می خورم و مشکلی ندارم.^۴

من ناقل انواع میکروب هایی هستم که انسان ها را با لوامه دشمن می کند.^۵

۱. «وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ الْلَّوَامَةَ - وَ قَسْمٌ بِنَفْسٍ بِسْيَارٍ مَلَامِتٍ كَنْنَدَه» سوره قیامت آیه ۲

۲. رسول خدا صلی الله علیہ و آله و سلم فرمود: «مؤمن هرگاه بدون عذر دروغ بگوید هفتاد هزار فرشته او را لعنت می کنند و از درونش بوی خارج می گردد که تا عرش می رسد و حاملان عرش او را لعنت می نمایند، خداوند برای آن گناه هفتاد زنا برای او می نویسد که پست ترین آن ها زنا با مادرش می باشد.» مستدرک الوسائل ج ۹ ص ۸۶

۳. بر اساس آیات و روایات هر گناه باطن کنیتی دارد و گنه کار در قیامت آن را درک می کند.

۴. «وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا أَيْحُبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مِنْتَ فَكَرْهَتُمُوهُ - وَ هرگز (در کار دیگران) تجسس نکنید و هیچ یک از شما دیگری را غیبت نکند، آیا کسی از شما دوست دارد که گوشت برادر مرده خود را بخورد؟! (به یقین) همه شما از این امر کراحت دارید.» (حجرات / ۱۲)

۵. انسان گنه کار باعث آلودگی دیگران می گردد. به همین دلیل در سوره ناس برای پناه بردن به خدا از شر آن چه انسان را آلوده می کند می فرماید بگو: «من الجنة و الناس»

در اطراف من با کثافت‌هایی که خودم جمع کرده‌ام، پرده‌های ضخیمی کشیده شده است که دیگر نمی‌توانم زیبایی‌ها و حقایق عالم را ببینم و از روشنایی محروم مانده‌ام، ولی تاکنون فکر می‌کرم در قلب روشنایی‌ام.^۱

و خلاصه تمام زندگی من در لذت‌طلبی و پر کردن شکم می‌گذرد.

پرده چهارم: فکر خوردن مدفوع

یک‌نفر از حضرت آیت‌الله حجت پرسید: چگونه می‌شود که معصومین نه تنها گناه نمی‌کردند، بلکه به گناه فکر هم نمی‌کردند.

ایشان در جواب فرمود:

«آیا شما تا الان که دستشویی رفته‌اید گاهی هم فکر خوردن آن کثافت را کرده‌اید.»
آن شخص جواب داد: «خیر»

ایشان هم فرمود: «گناه هم نسبت به معصومین همین‌گونه است، یعنی آن‌ها آن‌قدر به خبات و پستی گناه یقین دارند که تو به پستی کثافت یقین داری»^۲

۱. «خَتَّمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَ عَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَ عَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشاوةً وَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ - خدا بر دل‌ها و گوش‌های آنان مهر نهاده و بر چشم‌هایشان پرده‌ای افکنده شده و عذاب بزرگی در انتظار آن‌هاست.»(بقره /۷)
۲. آثار گناهان ص ۴۵ - حجت‌الاسلام والمسلمین حاج شیخ محسن قرائتی هم در این خصوص گفته است: «[بعضی می‌گویند] مگر می‌شود فکر گناه هم نکند؟ خود شما هم همینطور هستی. من الان چند تا گناه می‌شمارم که شما تا به الان در عمرت انجام نداده‌ای، فکرش را هم نکردی. یکی از این گناه‌ها این است که آدم آب‌های لجن در خیابان را بخورد. یا آب حوض بیمارستان را بخورد. در عمرمان این کار را نکردیم، فکرش را هم نکردیم. روی منار برویم و خودمان را پایین پرت کنیم. این گناه را نکردید و فکرش را هم نکردید. لخت مادرزاد در خیابان بروم. این گناه را نکردیم، فکرش را هم نکردیم. چه طور شما بعضی از گناه‌ها را فکرش را هم نمی‌کنید؟ چون می‌بینی فکرش را هم نمی‌کنی. آب حوض! آب حوض بیمارستان امکان ندارد. از تشنگی هم بمیرم تا زمین را می‌بینی فکرش را هم نمی‌کنی. آب حوض! آب حوض بیمارستان سمت آن نمی‌روم. منتهی غیبت و دروغ نمی‌خورم، چون میکرویش را می‌دانی. هر جا ما بدانیم چقدر بد است سمت آن نمی‌روم. منتهی غیبت و دروغ و فحش و این‌ها را می‌گوییم طوری نیست. چون هنوز عیش را نمی‌دانیم. شما و بنده هم در یک سری از گناهان معصوم هستیم. آن گناهی که به یقین برسیم چه قدر بد است، معصوم هستیم.

پرده پنجم: ارزش شکم پرست

امیرالمؤمنین علی علیه السلام فرموده‌اند:

«مَنْ كَانَتْ هِمَةً مَا يَدْخُلُ بَطْنَهُ كَانَتْ قِيمَتُهُ مَا يَخْرُجُ مِنْهُ - هر که همتش فقط مصروف آن باشد که چیزی در شکمش داخل کند قدر و قیمتش به اندازه چیزی است که از شکمش خارج می‌گردد.»^۱

پرده ششم: یک سؤال؟!

به نظر شما یک سوسم که قدر می‌ارزد؟! آدمی چقدر؟!

امیرالمؤمنین علی علیه السلام فرمود:

«مَنْ كَرُمَتْ عَلَيْهِ نَفْسُهُ لَمْ يُهْنِهَا بِالْمَعْصِيَةِ - کسی که به شرف معنوی و کرامت نفس خود عقیده دارد با پلیدی گناه، خوارش نخواهد ساخت.»^۲

پرده هفتم: ریش سلمان یا دم سگ

روزی شخصی در مدائن به سلمان فارسی که حاکم آن جا بود گفت: «ای سلمان! ریش تو با ارزش‌تر است یا موی دم سگ من.»

سلمان اندکی تأمل کرد و فرمود:

«اگر ریش من از پل صراط رد شد، ریش من، و گرنه موی دم سگ تو!»^۳

بی‌پرده: راه نجات

لوامه می‌گفت: تنها راه پاکی و عوض کردن طبعی که به کشیفی عادت کرده است و ترک این زندگی سوسمکی!!! آن است که سحر به حمام «توبه نصوح» بروی.^۴

۱. تصنیف غررالحكم و درر الكلم ۲۵۷۷

۲. همان ۴۶۱۰

۳. اندرزنامه

۴. «بِاٰئِهَا الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتُكُمْ وَيُدْخِلُكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْيِهَا الْأَنْهَارُ - ای کسانی که ایمان آورده‌اید بسوی خدا توبه کنید، توبه‌ای خالص امید است (با این کار پروردگار تان گناهاتتان را ببخشد و شما را در باغ‌هایی از بهشت که نهرها از زیر درختانش جاری است وارد کنید.» سوره تحریم آیه ۸